

Myllyrin
BY
HELSINKI
MILLS

3 • 5

Ikimuistoinen JOULUSEIKKAILU

Iltapäivän aurinko laveerasi lumisen peltoaukean kullankeltaiseksi. Jäiset kiteet kiiltelivät kauniisti kauas asti. Pellon reunalla, autotien pientareella, seiso vanha linja-autopysäkki, jonka katoksesta roikkui kolme komeaa jääpuikkoa.

Vehnä, Ohra, Ruis ja Vilja kipittivät peräkanaa pysäkkiä kohden. Pakkaslumi rahisi ja pöllysi saapikkaita vasten. Muutaman metrin päässä kaksi varista istui voimalinjalla ihmettelemässä toverusten outoja puuhia.

Linja-autopysäkin osuttua kohdalle koko konkkaronkka teki äkkijarrutuksen. Vehnä ja Ohra saivat vauhdin loppumaan kuin seinään – olihan heillä jalassa uudenkarheat piikkipohjaiset talvisaapikkaat. Ruis ja Vilja puolestaan räpiköivät jäisellä tiellä liukastellen, kunnes pöllähtivät pehmoiseen lumipenikkaan.

Ruis ja Vilja pudistivat vaatteensa lumesta ja astelivat nopeasti Vehnän ja Ohran vierelle ihmettelemään linja-autopysäkkiä. Seinällä olevan aikataulun kehyksen takaa pilkotti kimalteinen kirjepaperin palanen. Ruis tempaisi paperin hyppysiinsä ja alkoi lukea innosta tutisten:

Vau, löysitte vihjeen. Olen teistä ylpeä! Nyt on kuitenkin aika siirtyä lähemmäs viimeistä etappia ja maalia, jossa odottaa hauska yllätys. Seuraava vihje löytyy paikasta, jossa puut huojuvat, nuotio tuoksuu ja hirsi suojaa nukkuvaa viimalta. Terveisin: Joulupukki.

– Paikka, jossa puut huojuvat, on tietysti metsä! Vehnä tiesi.

– Nuotiopaikkoja täällä on viisi, joista kaksi on metsässä, jatkoi Ohra.

– Kahdesta metsikköisestä nuotiopaikasta ainoastaan toisessa on hirsistä tehty suoja nukkuvalle, Ruis täydensi.

– Retkilaavu! huudahti Vilja.

Toverukset alkoivat oitis pähkällä, miten pääsisivät laavulle. Se sijaitsi heidän kotitiluksensa äärimmäiselle laidalla, keskellä sankkaa metsää, jossa oli korkeat nietokset.

– Nyt keksin! Meillä on pihavajassa jokaiselle lumikengät ja sukset. Niillä pääsemme varmasti perille! Ohra huudahti.

– Totta, jatkoi Vehnä. Niiden avulla pysymme polulla vajomatta lumeen. Mitähän kaikkea Joulupukki on kehittänyt meitä varten sinne laavulle?

– Veikkaan, että grillaamme tikkupullia ja vahtokarkkeja, ja hörpimme höyryävää kaakaota tai glögiä nuotion loimussa, Ruis pohti.

– Niin tai näin, niin todella toivon, että Kaurakin löytäisi perille. Häntä ei ole näkynyt aikoihin. Olisi harmillista, jos hän menettäisi mahdollisuuden tavata Joulupukki ja viettää joulua meidän kanssamme. Hän kuitenkin rakastaa joulua niin kovasti, Vehnä suri.

– Ei hätää, Vehnä. Käydään hakemassa kotoa lumikengät ja sukset ja katsotaan samalla, josko Kaura olisi tullut kotiin tässä välissä. Jos häntä ei näy tänään, niin kyllä hän sieltä kohta palailee. Hän viihtyy monesti omissa oloissaan, joten mitään syytä huoleen ei minun nähdäkseni ole, Ruis lohdutti.

Toverukset ottivat vihjelappusen mukaansa ja lähtivät liukastellen kohti kotia – ja sieltä metsän sydämessä odottavan retkilaavun suuntaan.

Mitä kaikkia ajoneuvoja tiedät?

Sadussa ystävyksemme epäilivät seuraavan kätkön olevan rautatieasemalla, kunnes lopulta tajusivat sen löytyvän sittenkin linja-autopysäkiltä.

Mitä muita ajoneuvoja tiedät linja-auton ja junan lisäksi?

Tehkää porukalla omat listat tietämistänne ajoneuvoista ja vertailkaa niitä keskenänne.

Kuka tiesi tai muisti eniten ajoneuvoja?

Mitä uutta voitte oppia toisiltanne?

Tunnemaistiaisia: MIELIHYVÄ & MIELIPAHA

Sadussa ystävykset kokivat mielihyvää seikkailusta, mutta samalla miettivät, tulisikohan Kaura kokemaan mielihyvää, jos ei pääse lainkaan osallistumaan tähän upeaan elämykseen. Mielihyvä on sitä, että jokin hetki tuottaa iloa ja nautintoa – tapahtui se sitten yksin tai muiden ihmisten kanssa. Mielipaha vastoin tarkoittaa sitä, että on ikävää olla juuri tässä hetkessä, kun surettaa. Mielipahaa voi aiheutua siitä, jos vahingossa tai tahallaan sanoo kaverille ilkeästi tai jättää kaverin yksin.

Milloin sinä koit viimeksi mielihyvää jostain?

Mikä oli syy mielihyvääsi?

Entä milloin olet viimeksi kokenut mielihyvää ja mikä siihen oli syynä?

Miten pääsit irti mielihavasta?

Kirjoita kirje lähimmäiselle

Joskus voi olla vaikeaa sanoa toiselle, miten paljon toisesta pitää. Oletko koskaan kokeillut kirjoittaa kirjettä? Kirjoittakaa toisillenne kirjeet, joissa avaatte tuntemuksianne. Kirjeessä voit kertoa, miten paljon toisesta pidät ja miten paljon toinen sinulle merkitsee. Mistä erityisesti pidät toisessa ihmisessä?

Missä kaikessa hän on hyvä? Mitä kivaa hän on sinulle tehnyt? Voit myös koristella kirjeen omalla tyyllilläsi. Mieti, minkälainen koristelu kuvaisi parhaiten lähimmäistäsi?